

Svemir: 6 dana ili 13,8 milijardi godina? Znanost stalno potvrđuje Kur'an!

Izvor: <https://minbarlive.com/videos/hr/svemir-6-dana-ili-13-8-milijardi-godina-znanost-stalno-potvrđuje-kur-an>

Ova predavanja istražuje kako se Kur'ansko prikazivanje stvaranja u šest dana i reference na sedam nebesa usklađuju s modernim znanstvenim razumijevanjem kada se pravilno interpretiraju. Govornik pokazuje da Kur'anska terminologija—posebno riječ "dan" (yawm) i "nebesa" (samawat)—odnosi se na faze i referentne okvire, a ne na doslovne 24-satne cikluse, čime se razrješavaju očite kontradikcije između svetih tekstova i znanosti.

SAŽETAK

Ova sveobuhvatna islamska predavanja obrađuje percipirani sukob između kur'anskih opisa stvaranja i moderne kozmologije. Govornik uspostavlja temeljne principe za tumačenje svetih tekstova: prepoznavanje Kur'ana kao božanske upute, a ne kao naučne knjige, razumevanje jezičnog značenja ključnih pojmova i ispitivanje višestrukih slojeva značenja unutar pojedinih ajeta. Predavanje istražuje kako arapska reč "yawm" (dan) označava periode ili faze, a ne fiksne 24-satne jedinice—potkrijepljeno kur'anskim referencama na dane koji traju 1.000 ili 5.000 godina. Govornik zatim predstavlja sofisticiranu analizu "sedam nebesa", mapirajući ih na ugniježdene referentne okvire u fizici i astronomiji: kretanje Zemlje, solarni sistem, zvezdane susjedstva, galaksiju, lokalne galaktičke grupe, superklustere i posmatrani svemir. Ova struktura pokazuje savršeno usklađivanje između kur'anske strukture i modernog astrofizičkog razumevanja. Predavanje dalje obrađuje kur'anske opise stvaranja kao kontrolisanog, svrhovitog procesa i koristi putovanje Zulqarnaina kao primer kako Kur'an koristi ljudsku perspektivu i svakodnevni jezik za prenošenje dubokih istina. Govornik naglašava nasleđe islamske nauke—ističući naučnike poput Ibn al-Haythama, Al-Khawarizmija, Ibn Sinu i drugih koji su sintetizovali kur'ansko proučavanje sa rigoroznim naučnim istraživanjem. Na kraju, pruženo je osam ključnih principa za procenu tvrdnji o greškama u Kur'anu: uspostavljanje islamskih dokaza kao temelja; razlikovanje upute od tehničkih instrukcija; traženje dubljeg značenja; razmatranje alternativnih perspektiva; izbegavanje konfuzije ljudske interpretacije s božanskim tekstom; uzimanje u obzir ograničenja prevođenja; konsultovanje pravih učenjaka umesto kritičara; i prepoznavanje jedinstvenog teološkog okvira Islama.

KLJUČNE PORUKE

Arapska riječ "yawm" (dan) u kur'anskim pričama o stvaranju odnosi se na faze ili ere s početnim i završnim točkama, a ne na doslovne 24-satne cikluse, što potvrđuje sam Kur'an koji opisuje dane koji traju 1.000 ili 5.000 godina (Kur'an 32:4, Kur'an 22:47)

Sedam nebasa (samawat) opisanih u Kur'anu odgovara složenim referentnim okvirima u fizici i astronomiji: Zemlja, solarni sustav, zvjezdana susjedstva, galaksija, lokalna grupa, superklasteri i promatrani svemir—svako pruža red i referencu za sve unutar njega (Kur'an 67:3, Kur'an 17:44)

Kur'an je vodič za život i duhovno razumijevanje, a ne znanstveni udžbenik; izbjegava tehničke detalje i koristi primjere koji su razumljivi kroz generacije i obrazovne pozadine

Prostor ima fluidnu prirodu, savijajući se oko masivnih objekata i stvarajući nevidljive valove, što je u skladu s modernim astrofizičkim modelima i naglašeno u kur'anskom jeziku koji opisuje nebeski pokret (Kur'an 36:40)

Vrijednost stvaranja mjeri se po božanskom značenju i svrsi, a ne po fizičkoj veličini ili masi; Kur'an naglašava duhovnu važnost čovječanstva unatoč fizičkoj malosti Zemlje u kosmosu (Kur'an 17:44)

Jedna fraza u Kur'anu može nositi više slojeva istine istovremeno—sve valjane i namijenjene od Allaha—što zahtijeva odbacivanje pretpostavke da samo jedna interpretacija može biti ispravna

Kritičari koji tvrde da u Kur'anu postoje znanstvene greške često pogrešno tumače jezik ljudske perspektive (kao što je sunce "zalazi") ili miješaju ljudske znanstvene pogrešne interpretacije s božanskim tekstom, što je prikazano u priči o putovanju Zulqarnaina (Kur'an 18:86)

Islamska civilizacija je pionirala modernu znanost kroz učenjake poput Ibn al-Haythama (optika), Al-Khawarizmija (algoritmi), Jabira ibn Hayyana (kemija), Ibn Sinu (medicina), Al-Jazirija (robotika) i drugih koji su pronašli potpunu harmoniju između dubokog kur'anskog proučavanja i rigoroznog znanstvenog istraživanja

Osam glavnih ključeva za procjenu tvrdnji prema Kur'anu: uspostaviti islamske dokaze kao temelj; razlikovati vodstvo od tehničkih uputa; tražiti dublje značenje izvan riječi; razmotriti alternativne perspektive; izbjeći optuživanje Autorice za greške čitatelja; uzeti u obzir ograničenja prijevoda; konzultirati istinske učenjake umjesto kritičara; i prepoznati jedinstveni teološki okvir Islama koji se razlikuje od drugih religija

Pomirenje kur'anskih i znanstvenih vremenskih okvira

Tvrdnja da Kur'an opisuje stvaranje u šest dana dok znanost utvrđuje vremenski okvir od milijardi godina predstavlja ono što mnogi smatraju osnovnom kontradikcijom. Međutim, ovaj očiti sukob nestaje kada ispitamo što Kur'an zapravo misli pod "danom" i što moderna znanost otkriva o strukturi svemira. S jedne strane, nova znanstvena potvrda kur'anskih ideja redovito se pojavljuje. S druge strane, neki ajeti na prvi pogled izgledaju kao da proturječe modernoj znanosti. Pitanje postaje: koja je interpretacija ispravna i kako riješiti te napetosti?

Osnova za razumijevanje ovog pitanja zahtijeva jasnoću oko jedne ključne točke: je li Kur'an božanska knjiga? Bez uspostavljanja ove osnove, analiza specifičnih detalja postaje besmislena. Ako prihvatimo Kur'an kao istinu, tada teški ili nejasni dijelovi postaju pitanja za istraživanje, a ne dokaz greške. Ne znati odgovor danas ne znači da je knjiga pogrešna — to jednostavno znači da još učimo. S druge strane, ako ova osnova nije razjašnjena u nečijem umu, nijedan odgovor neće zaista zadovoljiti. Ovo predstavlja prvo zlatno pravilo kur'anskog tumačenja: prepoznavanje islamskih dokaza i razumijevanje šire slike je bitno prije nego što pokušamo riješiti pojedinačne ajete.

Značenje "Dana" u Kur'anu

Surah Al-Sajdah, ajet 4, kaže: "Zaista, stvorili smo nebesa i zemlju i sve što je između njih u šest dana, i nismo osjetili umor." Znanost nam govori da je svemiru trebalo milijarde godina da se formira. Ipak, Kur'an izgleda da kaže šest dana. Kako mogu ove tvrdnje koegzistirati?

Ključno pitanje je: što "dan" zapravo znači u Kur'anu? Kada čujemo riječ "dan", automatski pomislimo na 24-satni ciklus. No, koliko je logično koristiti 24-satnu mjeru za razdoblje kada zemlja i sunce još nisu postojali? Kur'an ne može značiti da se zemlja okrenula šest puta oko svoje osi prije nego što je stvorena. Odgovor leži u razumijevanju izvorne arapske riječi korištene u Kur'anu i njenog pravog jezičnog konteksta. Riječ "yawm" ne odnosi se isključivo na 24 sata. Ona se odnosi na razdoblje, fazu ili eru s početkom i krajem. U tom smislu, šest dana su zapravo šest glavnih faza ili etapa stvaranja kako ih je dizajnirao Stvoritelj svemira.

Vrijeme se ne može mjeriti isključivo našim 24-satnim ciklusom. U prostranom carstvu stvaranja, rotacija planeta dramatično varira. Dan na Jupiteru traje samo oko deset sati, dok na Veneri jedan dan traje duže od cijele godine. Sam Kur'an objašnjava da se mjerenje dana mijenja ovisno o kontekstu i referentnoj točki. U jednom ajetu se navodi da anđeli i Džibril uzlaze prema Allahu tijekom dana čija je dužina 5.000 godina. U drugom ajetu se spominje dan čija je dužina 1.000 godina. Prema našem brojanju, sam Kur'an pojašnjava da "dan" nije fiksna 24-satna jedinica, već relativna mjera.

Svrha iznad trajanja

Zašto Kur'an naglašava ovih šest razdoblja stvaranja? Odgovor nije prvenstveno u tome koliko je dugo trajao proces. Radi se o tome kako je stvaranje dizajnirano. Ako je svemiru trebalo 15,8 milijardi godina umjesto 13,8 milijardi godina, to ne bi fundamentalno promijenilo naše živote ili razumijevanje. Ono što je važno je da se stvaranje odvijalo korak po korak, pokazujući da je svemir nastao kroz kontrolirani, programirani proces. Čak i ono što izgleda kaotično zapravo je pod savršenom kontrolom. Sve slijedi proces. Sve je mjerljivo. Sve ima svrhu.

Misija znanstvenika je otkriti što točno predstavljaju tih šest faza. Kada ispitamo moderna znanstvena otkrića o formiranju svemira, usklađenost s ovim okvirom od šest etapa je izvanredno dosljedna. Stvaranje slijedi putovanje koje se savršeno uklapa u šest glavnih faza, počevši od jedinstvene točke i kulminirajući u životu koji danas promatramo. Kur'an i znanstveno otkriće upućuju na istu istinu, jednostavno izraženu na dva različita jezika.

Kur'an kao vodič, a ne kao udžbenik

Razumijevanje svrhe Kur'ana ključno je za rješavanje očitih kontradikcija sa znanošću. Allah ne govori samo maloj grupi znanstvenih stručnjaka. On govori jezikom koji dopire do svakog srca, bez obzira na vremenski period ili obrazovanje. To nas dovodi do drugog zlatnog pravila: Kur'an nije udžbenik znanosti. To je vodič za život. Kur'an ne raspravlja o temama radi njih samih, već uvijek kako bi predstavio umjetnika—da predstavi našeg Stvoritelja. Bilo da je netko znanstvenik ili pastir, Kur'an poučava kako gledati na stvaranje i razumjeti njegovu svrhu.

Zato Kur'an izbjegava tehničke detalje poput dinosaura ili složene znanstvene terminologije, i umjesto toga fokusira se na jednostavne, razumljive primjere poput deve i muhe. Ovi primjeri imaju duhovnu i moralnu svrhu, dostupnu svim vjernicima kroz generacije, umjesto da služe kao detaljna znanstvena uputstva.

Sedam nebesa: Pitanje referentnih okvira

Dublja misterija se pojavljuje kada ispitujemo ono što moderna znanost naziva "opservabilnim svemirom" i ono što Kur'an naziva "samawat"—nebesima. U Surah Al-Mulk, Allah kaže: "On je taj koji je stvorio sedam nebesa, jedno iznad drugog. Nikada nećete vidjeti nikakvu nesavršenost u stvaranju Najmilostivijeg. Pogledajte ponovo. Vidite li ikakve mane?" Na prvi pogled, vidimo samo jedan ogroman, beskrajan prostor. Što zapravo znače sedam slojeva? Je li to znanstvena činjenica koju još nismo otkrili? Ili to pogrešno tumačimo?

Ključ za razumijevanje sedam nebesa leži u shvaćanju kako referentni okviri funkcioniraju u fizici i astronomiji. Zamislite da sjedite u brzu vlak s šalicom kave. Vama, kava je savršeno mirna. No, nekome tko stoji na peronu vani, ta ista kava se

kreće brzinom od 200 kilometara na sat. Tko je u pravu? Oboje. Brzina i kretanje nemaju značenje bez referentne točke. Da bismo definirali kako se nešto kreće, prvo se moramo pitati: u usporedbi s čim? Ništa u svemiru se ne kreće samo od sebe. Sve se kreće unutar većeg sustava, a svako nebo pruža fiksnu referentnu točku za sve što se unutar njega nalazi.

Ugniježdjena hijerarhija referentnih okvira

Vaš automobil se kreće u odnosu na zemlju. Zemlja se kreće u odnosu na sunce. Dakle, prvo nebo je okvir referencije zemlje. Drugo nebo je sunčev sustav, s našim suncem u središtu. Ipak, naše sunce također nije stacionarno. Kreće se brzinom od 19 kilometara u sekundi u određenom smjeru. Ovo kretanje razumijemo samo koristeći obližnje zvijezde kao našu referentnu točku. Stoga je treće nebo zvjezdano susjedstvo. Te zvijezde, zauzvrat, rotiraju oko galaktičkog središta koje se zove Mliječni Put. Dakle, četvrto nebo je galaktički okvir.

Peto nebo je lokalna grupa—klaster od oko pedeset galaksija, uključujući Andromedu. Na ovoj razini mjerimo kako se cijele galaksije kreću u odnosu jedna na drugu. Šesto nebo je područje superklastera. Na ovoj masivnoj razini, tisuće galaktičkih grupa teče zajedno poput sjajnih rijeka gravitacije, krećući se u odnosu jedna na drugu. Sedmo nebo je sam opservabilni svemir, krajnji okvir referencije. Ovdje, ekspanzija samog prostora pruža okvir za sve pokrete. Sedmo nebo sadrži sve.

Ovo je savršeno ugniježdjena hijerarhija gdje svaki niži sustav pronalazi svoje značenje i referentnu točku unutar višeg. Svaka razina organizacije—od pojedinca, do planetarnog, do zvjezdanog, do galaktičkog, do superklastera, do univerzalnog—djeluje unutar svog okvira dok je obuhvaćena većim okvirom. Ova struktura točno odražava ono što Kur'an opisuje: sedam nebesa, jedno iznad drugog, svako pružajući red i referencu za sve unutar njega.

Fluidna priroda prostora u islamskoj znanosti

Veliki islamski učenjak Zaman nudi jedinstvenu perspektivu o prirodi prostora. Kretanje planeta više je poput ribe koja pliva kroz vodu nego zrakoplova koji leti zrakom. Prostor se savija oko zvijezda i stvara nevidljive valove, gotovo poput golemog kozmičkog oceana. Moderni astrofizičari često modeliraju svemir kao golemu, tekuću tekućinu. Kur'an je na tu fluidnu prirodu ukazao prije nekoliko stoljeća. Surah Yasin opisuje sunce i mjesec vrlo specifičnom riječju — kaže da sunce i mjesec plivaju u svojim orbitama, što je savršena fizička definicija ovog fenomena.

Čak i jedan hadis Poslanika Muhammeda ﷺ opisuje prostor kao **Muji**, što znači ograničen val. Ova fluidna struktura dosljedno se naglašava kroz cijeli Kur'an. Prostor mijenja svoj karakter ovisno o masi s kojom komunicira. U našem solarnom sustavu, sunce savija prostor u duboku gravitacijsku jamu. Na galaktičkoj razini, prostor se savija pod kolektivnom težinom milijardi zvijezda, vodeći ih u golemu rotirajuću ploču.

Ove različite interakcije transformiraju svemir iz nasumične hrpe materije u hijerarhijske slojeve, pri čemu se svaki sloj ponaša kao drugačije okruženje s vlastitim zakonima.

Sedam nebesa kao božanska arhitektura

Ako je Stvoritelj klasificirao ovu složenu strukturu kao sedmerostruku, onda je to sedam. No, treba pitati: mogu li oni koji tvrde da svemir ne može imati sedam slojeva propustiti dublju poruku iza toga? Zašto Kur'an inzistira na izrazu **sedam nebesa** umjesto da jednostavno kaže **nebesa**? To je poruka o potpunoj kontroli. Definiranje točnih granica sustava dokazuje da ste njegov arhitekt, ili barem da ga poznajete do najsitnijih detalja. Allah upravlja sedam različitih slojeva sa sedam različitih skupova zakona, a ipak je to sve jedan jedinstveni čin. On istovremeno upravlja letom ptice u prvom sloju i driftom galaksije u četvrtom. Za Njega, mikro i makro su jedan jedinstveni, savršeno uređen sustav.

To otkriva naše treće zlatno pravilo: ne gledajte samo na riječi; pokušajte razumjeti značenje iza njih. U Suratu Al-Isra, ajet 44, kaže da sedam nebesa, zemlja i svi oni u njima slave Allaha. Sedam nebesa su na jednoj strani vage, a zemlja na drugoj. Iako je zemlja poput zrna pijeska u svemiru, ona je središte značenja. To je izložba božanske umjetnosti. To je polje gdje se sjemenke ahireta sade, i to je dom najvećim vodičima čovječanstva — tisućama poslanika, uključujući našeg voljenog Poslanika Muhammeda ﷺ.

Vrijednost stvaranja izvan fizičke mjere

Vrijednost nečega ne mjeri se njegovom fizičkom veličinom, brzinom ili mineralima koje sadrži. To otkriva naše četvrto zlatno pravilo: Kur'an daje vrijednost stvarima ne prema njihovoj materiji, već prema njihovom značenju. Zato pitanje o tome brine li Bog za nas u ovom golemom svemiru nikada ne bi trebalo proći kroz vašu misao. Naši učenjaci su ponudili razne druge interpretacije. Na primjer, neki su sugerirali da je cijeli vidljivi svemir — sve što vidimo — zapravo samo prvo nebo. Iza toga, postoji još šest slojeva koji ostaju potpuno izvan naše promatranja.

Kako se pojavljuju nove ideje, moramo izbjeći uobičajenu zamku. Često pretpostavljamo da samo jedan od ovih pogleda može biti točan, jer s našim ograničenim umovima obično mislimo samo na jednu stvar s našim riječima. No, Allahovo znanje je vječno. Njegova riječ može sadržavati svaki sloj istine odjednom. To nas dovodi do našeg petog zlatnog pravila: jedna riječ Kur'ana ne predstavlja samo jedno značenje. Ona djeluje kao ključ za različita čuda odjednom.

Višestruke istine i šest dana stvaranja

Ova logika može se savršeno primijeniti na stvaranje svemira u šest dana. Kao što postoje višestruki valjani uvidi u sedam nebesa, može postojati šest različitih točnih

tumačenja ovih šest dana. Sva mogu biti istinita i sva mogu biti namijenjena od Allaha u isto vrijeme. Međutim, moramo razlikovati netočna tumačenja od valjanih. Na primjer, popularno mišljenje je bilo da se sedam nebesa odnosi na sedam vidljivih planeta u našem solarnom sustavu. To je bila logična pretpostavka za to vrijeme, ali kako je znanost otkrivala više planeta, ova teorija se srušila. Neki kritičari su tada tvrdili da je Kur'an dokazano pogrešan. No, oni su samo opovrgli teoriju jednog čovjeka. Ne možete kriviti autora za nesporazum čitatelja. Dokazivanje jedne teorije pogrešnom ne znači da ste uništili istinu. Samo ste očistili put za preostalih šest.

Ako ikada čujete da se znanost ne slaže s Kur'anom, zapamtite ovo: vjerojatno gledate ljudsko tumačenje koje je promašilo cilj. Tijekom ove rasprave istaknuli smo kur'anske čudesne znakove u svjetlu mnogih islamskih dokaza. Ovi sukobi ostaju kao zagonetka koja čeka da bude riješena. Neznanje odgovora danas samo znači da još uvijek učimo.

Putovanje i perspektiva Zulqarnaina

Primijenimo ova pravila na jedan posljednji pogrešno shvaćen ajet: putovanje Zulqarnaina, moćnog vladara koji, opisujući svoju poznatu ekspediciju na Zapad, u Kur'anu kaže da je došao do zalaska sunca i našao ga kako zalazi u blato. Na prvi pogled, ovo bi moglo izgledati kao stara zabluda o ravnoj Zemlji za nevjernika. Kritičari pitaju: kako bi divovna zvijezda veća od Zemlje fizički mogla pasti u bazen blata?

Odgovor se zapravo skriva unutar samih riječi koje napadaju. Kur'an ne kaže da je sunce fizički potonulo u blato. Točna fraza je da je našao kako zalazi. Ovdje Kur'an koristi svakodnevni ljudski jezik da opiše putnikovu perspektivu. Djeluje kao kamera, hvatajući točan pogled na horizont. Sve što znamo iz Ajeta je da je koračao prema zapadu. Ne znamo odakle je krenuo, niti gdje je završio. Ipak, s samo jednom rečenicom, Kur'an daje briljantni opis točne lokacije gdje se dogodio događaj star više stoljeća.

Horizont na kraju putovanja

Zulqarnain je stajao na mjestu gdje je ogroman ocean izgledao poput kipuće, blatne izvorske vode. Njegovo putovanje prema zapadu odvelo ga je do samog ruba kontinenta, točno ispred ogromnog oceana—vjerojatno Atlantskog. Bilo je sredina ljeta. Ekstremna vrućina pekla je močvare i močvarna područja uz obalu, uzrokujući da se ogromna para podiže. Zulqarnain nije gledao na čist horizont; gledao je kroz gusti veo uzlazne magle i magle. I tako je promatrao zalazak sunca s obale.

Ali ima još toga za razmotriti. Zapamtite, rekli smo da jedna fraza u Kur'anu može nositi višestruke slojeve značenja. To je zapravo briljantan obrazac koji vidimo širom Kur'ana. Ponekad definira ogroman planet Zemlju kao sigurnu kolevku, žareće sunce kao jednostavnu lampu, a mjesec kao nježnu svjetiljku u beskrajnim vladavinama Allaha. Kako bi se trebao opisati najveći ocean na našem planetu? Najveći ocean nije

ništa više od malog vrućeg izvora kada se opisuje iz perspektive Onoga koji je stvorio sve stvari.

Božanska riječ i ljudsko razumijevanje

Naš Gospodar koristi jezik koji uspostavlja zajedničku osnovu između ljudske percepcije i Njegove vlastite veličine. Čak i danas, kažemo da sunce zalazi, i nitko nas ne ispravlja govoreći da se Zemlja okreće. Svi razumiju kontekst, no nažalost, većina modernih kritičara traži sukob umjesto značenja. Ljudi koji nisu proveli ni sat vremena proučavajući jezik ili kontekst često su prvi koji tvrde da je Kur'an znanstveno netočan. Razmislite o tome: ne biste tražili od mehaničkog inženjera da izvrši operaciju otvorenog srca. Otišli biste kod kirurga. Zašto onda Kur'an tretiramo drugačije?

Problem s neinformiranom kritikom

Ako netko provodi vrijeme napadajući Kur'an ili gradi svoju platformu na kritici Islama, ne očekujte objektivnu analizu. Ako želite istinu, morate se obratiti stručnjacima. Jedna duboka, stručna analiza vrijedi više od stotinu kritičara internetskog stila. Ti kritičari misle da su pronašli veliku grešku—grešku koju su stoljećima muslimanski znanstvenici navodno potpuno propustili. Mislite li da najveći umovi u povijesti znanosti nikada nisu pročitali Kur'an? Islamska povijest puna je stotina briljantnih znanstvenika, astronoma i matematičara koji su proveli svoje živote proučavajući i znanost i Kur'an. Govorimo o civilizaciji koja je pionirala samu znanost. Moderni svijet koji danas poznajemo izgrađen je na njihovim naporima.

Zlatno doba islamske znanosti

Uzmimo za primjer Ibn al-Hajthama, oca moderne optike. Uz njega su bili znanstvenici poput Al-Khawarizmija, uma iza algoritama koje koristite za gledanje ovog videa. Jabir ibn Hayyan osnovao je modernu kemiju i izgradio prvi laboratorij na svijetu u osmom stoljeću. Pogledajte Ibn Sinu, čija je medicinska enciklopedija služila kao konačna autoriteta na europskim sveučilištima pola milenija. Razmislite o Al-Jaziriju, ocu robotike i mehaničkog inženjerstva, i Ibn Khaldunu, osnivaču sociologije i historiografije. Svi su oni pristupili Kur'anu s dubokim analitičkim umovima, a ipak su pronašli apsolutnu harmoniju unutar njegovih stihova.

Pogledajte Fatimu al-Fihri, vizionarsku ženu koja je osnovala najstarije sveučilište na svijetu koje neprekidno djeluje. Tada, na Zapadu, ako bi žena dotaknula znanost, suočila bi se s mučenjem i pogubljenjem. No u islamskom svijetu, Mariam al-Eliya bavila se matematikom i inženjerstvom o kojima Europa nije mogla ni sanjati stoljećima. Izradila je iznimno složen astronomski kalkulator nazvan astrolab. Ibn al-Baitar, Al-Jahiz, Al-Zahrawi, Al-Biruni i Al-Battani—popis se nastavlja. Zato je muslimanski profesor, Fuat Sezgin, jednom rekao da je zapadna civilizacija dijete Islama.

Osam ključnih točaka za procjenu tvrdnji protiv Kur'ana

Dakle, od sada, kada vam netko kaže da je pronašao grešku u Kur'anu, možete se jednostavno nasmiješiti jer imate ključne točke za procjenu takvih tvrdnji.

Prvo, fokusirajte se na dokaze Islama kako vas jedno pitanje ne bi poljuljalo. Drugo, pitajte se tretiraju li Kur'an kao udžbenik iz fizike umjesto kao knjigu smjernica za život. Kur'an opisuje svemir ne da bi nas učio kemiji ili astronomiji, već da bi nas upoznao s Umjetnikom iza stvaranja. Treće, ne gledajte samo na formulacije; pokušajte razumjeti značenje iza njih. Moguće je da propuštaju dublje značenje koje Umjetnik želi pokazati.

Četvrto, razmislite o tome može li Allah usmjeravati naš pogled drugdje i tražiti od nas da gledamo iz potpuno drugačije perspektive. Kada Kur'an spominje neko stvorenje, možda se ne fokusira na njegovu svakodnevnu fizičku funkciju. Peto, pitajte se krivite li Autor za grešku čitatelja. Nikada ne miješajte pogrešan pogodak ljudskog znanstvenika s besprijekomnom Riječi Božjom. Šesto, pitajte se čitate li točne riječi Stvoritelja ili samo ograničeni rječnik prevoditelja. Ne možete stisnuti veličanstveni božanski govor u jednu, jednostavnu, prevedenu riječ. Možda pokušavate uliti ocean u malu šalicu.

Sedmo, pitajte se tražite li istinu od stručnjaka ili od onih koji samo traže sukob. Ako zaista želite razumjeti Pismo, morate sjediti sa znanstvenicima koji su mu posvetili svoje živote, a ne s poricateljima koji profitiraju napadajući ga. Osmo, prepoznajte da Islam nije kao druge religije, stoga ga ne čitajte kao da jest. Od stotinu religija, samo jedna od njih može biti istinita. Logično, devedeset i devet njih mora biti pogrešno, a naravno, proturječit će znanosti ili logici. Ako istinsku religiju spojite s onih devedeset i devet pogrešnih, ne ponašate se objektivno. Samo ste lijeni. Sudite religiji prema povijesti koja nije njezina.

Vječnost Kur'ana

Dok ideje koje je stvorio čovjek skupljaju prašinu, Kur'an ostaje uvijek svjež. Ne stari; samo postaje mlađi s svakim vremenom. Svaki put kada znanost napravi korak naprijed, ne udaljava se od Svetog pisma. Dublje ulazi u njega. Zapamtite, povijest nije strana arogantnim kritičarima koji se rugaju Kur'anu na temelju pogrešnih ideja svog vremena. Danas su te pogrešne teorije zaboravljene, a ti kritičari ostavljeni sami u svojim grobovima s kajanjem. Na kraju, čak i znanost se mijenja—ono što danas negira, sutra bi mogla prihvatiti.

Ako primijenimo ove ključeve, iluzija kontradikcije nestaje. Zamislite svemir kao knjigu koju je napisao Stvoritelj. Znanost se fokusira samo na težinu knjige, veličinu slova, papir, tintu i strukturu rečenica. No nikada ne može pročitati pismo. Kur'an, međutim, je vodič za prevođenje svemira. Otkrije značenje iza cijelog stvaranja, omogućujući nam da čitamo poruke Stvoritelja. Ako odvojite Kur'an od znanosti, proći ćete cijeli život samo brojeći slova Knjige svemira. Ali nikada zapravo nećete razumjeti poruku.

Budući da su obje knjige napisane od istog Autora, kontradikcija između njih je logički nemoguća.

Qur'an 32:4 (Surah Al-Sajdah, verse 4)

Qur'an 22:47

Qur'an 67:3 (Surah Al-Mulk)

Qur'an 17:44 (Surat Al-Isra, Ayah 44)

Qur'an 36:40 (Surah Yasin)

Qur'an 18:86 (Journey of Zulqarnain)

Hadith describing space as Muji (restrained wave)

#Tafsir Kur'ana i njegovo tumačenje

#Pomirenje Kur'ana i moderne znanosti

#Islamska kozmologija i sedam nebesa

#Lingvistika i značenje kur'anske terminologije

#Znanstvena postignuća islamskog zlatnog doba

#Referentni okviri u fizici i astronomiji

#Narativ o stvaranju i vremenska linija